
SFS 1990: 1010 Lag om ändring i lagen (1974: 202) om beräkning av strafftid m. m.;

Utkom från trycket
den 30 november 1990
Omtryck

utfärdad den 22 november 1990.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 4, 6, 10 och 28 §§ lagen (1974: 202) om beräkning av strafftid m. m. skall ha följande lydelse.

Lagen kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag då denna lag träder i kraft.

Inledande bestämmelser

1 § Dom på fängelse skall befordras till verkställighet enligt denna lag. Lagen gäller även i fråga om hur tid för sådan verkställighet skall beräknas.

Vad i denna lag är föreskrivet om fängelse gäller även fängelse vilket ålagts som förvandlingsstraff för böter. *Lag (1981: 212).*

Befordran av dom till verkställighet m. m.

2 § Har den som dömts till fängelse icke inom föreskriven tid fullföljt talan i målet såvitt angår den ådömda påföljden, får domen verkställas i

denna del utan hinder av att åklagare eller målsägande fullföljt talan mot domen.

Dom som avses i första stycket får även i andra fall än som sägs där verkställas utan hinder av att domen ej vunnit laga kraft. Härom är särskilt stadgat. *Lag (1981: 212).*

3 § Dom på fängelse får även verkställas, om den dömde före fullföljstidens utgång i den ordning som anges i denna lag avger förklaring att han avstår från talan mot domen såvitt angår den ådömda påföljden och medger att den får verkställas (nöjdförklaring). *Lag (1981: 212).*

4 §² Den som är häktad får avge nöjdförklaring inför chefen för den kriminalvårdsanstalt där han är intagen eller chefen för det häkte eller den rättspsykiatriska klinik där han förvaras eller inför någon annan tjänsteman där som har förordnats att ta emot sådan förklaring. I fråga om häktad som förvaras på rättspsykiatrisk klinik kan regeringen föreskriva att nöjdförklaring i vissa fall skall avges inför närmaste polismyndighet.

Nöjdförklaring som avses i första stycket gäller endast om den som mottager förklaringen har tillgång till domen eller rättens bevis om målets utgång, såvitt rör den dömde (domsbevis), samt den dömde haft betänketid till andra dagen efter den då domen avkunnades för honom vid rätten eller på annat sätt delgavs honom. Den dömde skall om möjligt beredas tillfälle att under betänketiden samråda med sin försvarare.

Den som får taga emot nöjdförklaring enligt första stycket skall så snart det kan ske erinra den dömde om hans rätt att avge nöjdförklaring samt upplysa den dömde om när och hur det kan ske. Det åligger honom vidare att den dag, då nöjdförklaringen först kan avges, efterhöra om den dömde vill avge sådan förklaring. *Lag (1990: 1010).*

5 § Bestämmelserna i 4 § äger motsvarande tillämpning i fråga om den som är omhändertagen enligt 28 kap. 11 § tredje stycket brottsbalken eller som undergår fängelse eller på annan grund är intagen i kriminalvårdsanstalt. *Lag (1987: 764).*

6 §³ Den som inte är häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt får avge nöjdförklaring inför chefen för en kriminalvårdsanstalt eller ett häkte eller någon annan tjänsteman där som har förordnats att ta emot sådan förklaring eller inför polismyndighet.

Nöjdförklaring enligt första stycket får avges endast om den som vill avge förklaringen överlämnar dom eller domsbevis till den som skall taga emot förklaringen. *Lag (1990: 1010).*

7 § När nöjdförklaring avges, skall vittne närvara. Den som mottagit nöjdförklaring skall göra anteckning därom på den handling på grund varav förklaringen avgivits. Anteckningen skall underskrivas även av den dömde och vittnet.

² Senaste lydelse 1986: 653.

³ Senaste lydelse 1986: 653.

8 § Nöjdförklaring som avgivits enligt denna lag får icke återtagas. Har den dömda fullföljt talan mot domen i vad han därigenom dömts till fängelse, skall denna talan anses återkallad genom nöjdförklaringen. *Lag (1981:212).*

9 § Är den som skall undergå fängelse häktad, omhändertagen enligt 28 kap. 11 § tredje stycket brottsbalken eller intagen i kriminalvårdsanstalt för undergående av påföljd i annat mål när domen får verkställas, skall styresmannen vid den kriminalvårdsanstalt där han är intagen eller föreståndaren för det häkte eller chefen för den rättspsykiatriska klinik där han förvaras omedelbart befordra domen till verkställighet.

Förvaras den som är häktad i målet ej i kriminalvårdsanstalt, skall han för verkställighet förpassas till sådan anstalt.

Är den dömda häktad i annat mål när domen får verkställas och förvaras han ej i kriminalvårdsanstalt, får verkställigheten påbörjas där han förvaras. *Lag (1987:764).*

10 §⁴ Är den som skall undergå fängelse icke häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt när domen enligt 2 § första stycket får verkställas, skall kriminalvårdsstyrelsen förelägga honom att senast viss dag inställa sig vid den kriminalvårdsanstalt, där domen skall verkställas.

Om den dömda inte efterkommer eller inte kan nås av föreläggande enligt första stycket eller om fara föreligger för detta, skall polismyndigheten i den ort där han vistas på begäran av kriminalvårdsstyrelsen låta förpassa honom till anstalten.

Avger den dömda nöjdförklaring inför en tjänsteman vid kriminalvårdsanstalt eller häkte, skall den som tar emot förklaringen omedelbart befordra domen till verkställighet. Avger den dömda nöjdförklaring inför polismyndighet, skall den som tar emot förklaringen se till att den dömda förpassas till kriminalvårdsanstalt.

Påträffas någon som avvikit från kriminalvårdsanstalt eller som annars enligt särskilt beslut skall återföras till kriminalvårdsanstalt för fortsatt verkställighet av ett fängelsestraff, skall polismyndigheten förpassa honom till sådan anstalt.

Om det bedöms kunna ske utan fara för att den dömda avviker, får polismyndigheten förelägga honom att inställa sig vid kriminalvårdsanstalten i stället för att förpassa honom dit. *Lag (1990:1010).*

11 § Den som skall förpassas till kriminalvårdsanstalt för att undergå påföljd får i anslutning härtill tillfälligt förvaras i allmänt häkte eller polisarrest i avvaktan på beslut om anstaltsplacering eller om det behövs med hänsyn till transportförhållandena. *Lag (1976:375).*

12 § Om särskilda skäl föreligger med hänsyn till den dömdes hälsotillstånd, arbets- eller utbildningsförhållanden eller andra omständigheter, får kriminalvårdsstyrelsen på ansökan av den som dömts till fängelse och icke är häktad bevilja uppskov med verkställigheten under viss tid, högst sex månader från den dag då domen enligt vad ovan är föreskrivet i denna lag

får verkställas. Föreligger synnerliga skäl får uppskov beviljas under ytterligare högst sex månader. Kvinna som är havande eller ammar barn får beviljas uppskov under tid som prövas skälig.

Uppskov får ej beviljas, om det finns skälig anledning antaga att den dömda avviker. Uppkommer anledning till sådant antagande sedan uppskov beviljats, skall beslutet återkallas.

Visar den dömda att han har gett in ansökan om uppskov sist den dag då han enligt 10 § första stycket senast skulle ha inställt sig vid kriminalvårdsanstalt och har uppskov inte tidigare sökts i målet, skall verkställigheten anstå i avvaktan på kriminalvårdsstyrelsens beslut. *Lag (1982: 364).*

13 § Visar den som har dömts till fängelse att en ansökan om att han av nåd skall befrias från straffet eller få detta utbytt mot böter, villkorlig dom, skyddstillsyn eller överlämnande till särskild vård har getts in till regeringen sist den dag då han enligt 10 § första stycket senast skulle ha inställt sig vid kriminalvårdsanstalt, skall verkställigheten anstå i avvaktan på regeringens beslut med anledning av ansökningen. Detta gäller dock inte om den dömda är intagen i häkte eller kriminalvårdsanstalt, om nåd tidigare har sökts i målet eller om det finns skälig anledning antaga att den dömda avviker. *Lag (1986: 653).*

14 § Regeringen äger för annat fall än som avses i 12 eller 13 § meddela bestämmelser angående anstånd under högst sex månader med verkställigheten av dom beträffande den som dömts till fängelse och icke är häktad eller på annan grund intagen i kriminalvårdsanstalt. *Lag (1979: 692).*

15 § Om fängelse börjat verkställas och högre rätt förlänger tiden, skall verkställigheten fortsätta enligt den tidigare domen till dess den dömda avger nöjdförklaring i fråga om den nya domen eller denna på annan grund får verkställas. *Lag (1981: 212).*

16 § *har upphävts genom lag (1981: 212).*

17 § *har upphävts genom lag (1979: 692).*

18 § Häktas den som undergår fängelse av annan anledning än misstanke om brott, skall verkställigheten avbrytas. *Lag (1981: 212).*

Beräkning av strafftid m. m.

19 § Vid verkställighet av fängelse räknas strafftiden, när den dömda är häktad eller omhändertagen enligt 28 kap. 11 § tredje stycket brottsbalken eller på annan grund intagen i kriminalvårdsanstalt, från den dag då domen får verkställas och i annat fall från den dag då den dömda enligt 10 § intages i allmänt häkte eller kriminalvårdsanstalt eller omhändertages av polismyndighet för förpassning.

Tid, under vilken den dömda hållits i häkte i målet eller varit omhändertagen enligt 28 kap. 11 § tredje stycket brottsbalken efter det att slutlig dom eller beslut däri meddelades, skall räknas som tid varunder straffet verkställts. *Lag (1987: 764).*

20 § För den som har börjat undergå fängelse på viss tid skall kriminalvårdsstyrelsen så snart det kan ske fastställa dagen för strafftidens slut. Överstiger strafftiden två månader, skall styrelsen därvid även fastställa tidpunkten för villkorlig frigivning och för prövotidens utgång eller, om det är fråga om ett sådant fall som avses i 26 kap. 9 § första stycket första meningen brottsbalken, ange den eller de dagar, som är av betydelse för tillämpningen av bestämmelserna om sådan frigivning, samt den strafftid som då återstår.

När omständigheterna ger anledning till det, får ett beslut enligt första stycket ändras. *Lag (1986: 321)*.

21 § Förekommer till verkställighet fängelse i högst två månader, skall vid beräkning av strafftiden omräkning ske till dagar, därvid månad skall anses utgöra trettio dagar. Antalet dagar skall läggas till den dag från vilken tiden räknas.

Skall tid för fängelse räknas efter månad eller år, skall den dag som genom sitt tal i månaden motsvarar den från vilken strafftiden räknas anses som slutdag. Finns ej motsvarande dag i slutmånaden, skall den månadens sista dag anses som slutdag. Ingår även dagar i tiden, skall antalet dagar läggas till slutdagen för den övriga tiden.

Är tiden för fängelse bestämd endast i dagar, skall antalet dagar läggas till den dag från vilken tiden räknas.

Uppkommer vid beräkning av tid för fängelse del av månad, anses månaden utgöra trettio dagar. Del av dag bortfaller. *Lag (1982: 364)*.

22 § Har domstol enligt 33 kap. 5–7 §§ brottsbalken förordnat att fängelse skall anses verkställt till visst antal dagar, skall först beräknas slutdag utan avseende därpå och avdraget beräknas från den dagen. Detsamma gäller i fråga om tid som enligt 19 § andra stycket skall räknas som tid varunder straffet verkställts.

23 § Har avbrott ägt rum i verkställigheten av fängelse, skall det antal dagar avbrottet varat läggas till slutdagen.

Som avbrott anses icke att den som undergår fängelse häktas med anledning av misstanke om brott.

Genom beslut enligt lagen (1974: 203) om kriminalvård i anstalt kan bestämmas att viss tid icke skall inräknas i verkställighetstiden. Därvid äger första stycket motsvarande tillämpning.

24 § Har villkorligt medgiven frihet förklarats helt eller delvis förverkad, skall vad som förverkats anses som nytt straff vid beräkning av tiden. *Lag (1979: 692)*.

25 § Skall dom på fängelse verkställas sedan den dömden börjat undergå annat sådant straff men innan han frigivits, skall strafftiderna sammanläggas för bestämmande av slutdagen.

26 § Om den dömden har varit intagen för verkställighet av en dom på fängelse före den dag från vilken strafftiden enligt 19 § skall räknas, får kriminalvårdsstyrelsen förordna att den tid under vilken han sålunda har

varit berövad friheten skall inräknas i verkställighetstiden. *Lag (1981: 212)*.

SFS 1990:1010

27 § *har upphävts genom lag (1981: 212).*

Övriga bestämmelser

28 §⁵ När inte annat är angivet meddelar kriminalvårdsstyrelsen de beslut som avses i denna lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att någon annan kriminalvårdsmyndighet än kriminalvårdsstyrelsen eller en tjänsteman inom kriminalvården får meddela beslut enligt lagen. Beslut enligt lagen gäller omedelbart om inte något annat förordnas.

Kriminalvårdsstyrelsen kan ändra ett beslut som någon annan har fattat enligt första stycket andra meningen. Den som beslutet angår får påkalla styrelsens prövning om beslutet har gått honom emot. *Lag (1990: 1010)*.

29 § Talan mot kriminalvårdsstyrelsens beslut enligt denna lag föres hos kammarrätten genom besvär.

Mot kammarrättens beslut i fråga som avses i 12 § får talan ej föras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Göran Rosenberg
(Justitiedepartementet)

⁵ Senaste lydelse 1986: 321.

